

af disse Forhold. Naar Ministeren forhandler med Udvalget og Thinget, saa er det Første, Udvalget og Thinget forlanger, en bestemt Plan, og har Ministeren ikke en bestemt Plan, bliver det altid gjort til Argument og benyttet til at nægte, hvad han forlanger. Fremfor Alt forlanger man en bestemt Plan, og efter den indretter man sine Bevillinger, og naar nu den ærede Ordfører siger, at det slet ikke er nogen Nytte til at have en bestemt Plan, gaar vi fuldstændig bort fra det eneste Holdpunkt, man kan have overfor slige Spørgsmaal. Jeg kan gjerne indrømme, at det er en Skjønssag, om man kan naae et vist bestemt Maal i 2, 3, 4, 5 Aar, men Maalet selv, troer jeg ikke, man kan kalde en Skjønssag. Man maa sætte sig et bestemt Maal og fremsætte det bestemt; den ærede Ordfører vilde under andre Forhold meget bestemt have fordret af Ministeren, at han skulde have et Maal, hvor efter han stræbte. Jeg troer, vi komme ind i et fuldstændigt Uføre, naar vi ikke fastholde et vist bestemt Maal, som vi efterhaanden maae søge at naae, men at sige, at vi aldrig naae Maalet, er noget af det meest Mistrøstende, man kan sige, og det er heller ikke rigtigt. Vi naae det ene Maal efter det andet, vi ordne vore Forhold det ene efter det andet og det paa det militaire saavel som paa det civile Gebet. Jeg har aldrig hørt noget saa Mistrøstende som det. Vi have naaet Maalet med Hensyn til vort Fødsfolks Bevæbning, det siger jeg trostigt; at det ikke vil holde for i de næste 100 Aar, skal jeg gjerne indrømme, men man kan fornuftigviis ikke forlange, at enhver omhelst Foranstaltning i vor Udviklingsperiode skal være god for Aarhundreder. Det, her er foreslaaet, at tilveiebringe 200 Vogne og tilhørende Geletoer af en hensigtsbarende Construction, som har været Gjenstand for langvarige Undersøgelser, d. e. er eet Maal. Naar det Maal er naaet, kan man berolige sig, men berolige sig ved, at man aldrig naaer Maalet, det kan man ikke, ialfald ikke jeg. Den ærede Ordfører har været, som det forekommer mig, lidt mere skarp end nødvendigt, da han omtalte Forslaget under Nr. 50, med Hensyn til hvilket Krigsministeren havde taget en vis Reservation. Det vil af det, der foreligger i

Betænkningen under Nr. 64, sees, at Udvalget efter et Skjøn har nedsat Bevillingen og udtalt en Formenting om, for hvilken Sum man kunde købe en Byggegrund og opføre et af de foreslaede mindre Krudtmagasiner. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at samtidigt dermed udtaler Udvalget det Duffe, at Regeringen endnu engang vilde undersøge den hele Sag for at komme til et efter dets Mening om muligt bedre Valg af et Areal til Opførelse af dette Krudtmagasin. Men naar saaledes Spørgsmaalet om Krudttaarnets Beliggenhed er fuldstændigt ubestemt, saa forekommer det mig, at det vilde være leffindigt af Krigsbestyrelsen, om den paatog sig for en bestemt Sum at udføre Noget, hvis Forudsætninger saaledes ikke ere bestemte. Naar der foreligger en bestemt Plan for Krudttaarnet og hvor det skal ligge, saa kan Krigsbestyrelsen ogsaa sige: For den Sum kunne vi opføre det paa det Sted. Men saalænge det er holdt svævende, hvor det overhovedet skal ligge kan man heller ikke forpligte sig til for en saadan efter Skjøn sat Sum at opføre en Bygning. Jeg troer, at, naar man saaledes vil holde Spørgsmaalet svævende, maa man ogsaa holde Bevillingen svævende; det One maa svare til det Andet. En bestemt Plan, et bestemt Overflag og en dertil svarende bestemt Bevilling, eller en Bevilling efter Skjøn og en ikke bestemt Anvendelse af den — det er det, der passer til hinanden. Jeg troer ikke, at der er Anledning til at træde saa skarpt op i denne Sag, som den ærede Ordfører gjorde. De øvrige Bemærkninger skal jeg ikke holde mig ved; jeg har i Almindelighed udtalt mig om den ærede Ordførers Udtalelser. — Det forekom mig, at den ærede Ordfører kom ind i Modsigelse med sig selv, idet han paa eet Sted, hvis jeg ikke misforstod ham, sagde, at, naar det pandskerbrydende Styk, vi have, skulde stilles op imod det Bedste, der haves andetsteds, ville vi komme tilfort, og han dog paa et andet Sted, om jeg ikke tager fejl, gjorde Krigsbestyrelsens Ord til sine egne, hvorefter man hos os havde naaet et tidsvarende Resultat. Det forekommer mig, at der er en indre Modsigelse deri. Jeg skal holde mig til, hvad der er aflyst fra Krigsbestyrel-